

2025 - 2026

Hotelák

2. vydanie

Medzi maturitou a
cieľovou páskou:

**Keď disciplína víťazí
nad prekážkami**

Belgické dobrodružstvo:
Od stredovekých hradov až
po srdce Európskej únie

Enviropátračky a dobrovoľníctvo

**SOČ na Hotelke
v Piešťanoch**

Mission: Italia

Tipy na letné výlety
po Slovensku

Návšteva NRSR a NBS



OBSAH

EDITORIÁL →

EXKURZIA DO NR SR A NBS →

MEDZI MATURITOU A CIEĽOVOU PÁSKOU →

**ELEKTRONICKÁ MATURITA ZO SLOVENSKEHO JAZYKA
A LITERATURY** →

LYŽIARSKY VÝCVIK 2026 →

PIEŠŤANSKÝ POHÁR ĽUDOVÍTA WINTERA →

SOČ NA HOTELKE V PIEŠŤANOCH →

**BELGICKÉ DOBRODRUŽSTVO VIAC NEŽ LEN EXKURZIA,
MISSION: ITALIA** →

EKOHOTELÁCI MENIA ŠKOLU AJ SVET OKOLO SEBA →

SNÍVAL SA MI SEN →

TIPY NA LETNÉ VÝLETY PO SLOVENSKU →

ZÁVER →



Milí čitatelia,

školský rok je čoskoro za nami a spolu s ním aj množstvo zážitkov, úspechov, nových skúseností a chvíľ, na ktoré budeme ešte dlho spomínať. Letné číslo školského časopisu Hotelák prináša pohľad na to najzaujímavejšie, čo sme počas uplynulých mesiacov zažili – od odborných súťaží a exkurzií až po zahraničné výlety, športové výzvy či školské akcie, ktoré nás spojili ako kolektív.

Na stránkach tohto čísla sa spolu pozrieme do Belgicka, Berlína či Drážďan, zaspomíname si na lyžiarsky výcvik v Jasnej aj na návštevy významných inštitúcií, akými sú parlament alebo Národná banka Slovenska. Nechýbajú ani úspechy našich študentov na celoštátnom kole SOČ, reportáž zo súťaže Piešťanský pohár Ľudovíta Wintera či pohľad na modernú elektronickú maturitu.

Toto číslo je dôkazom toho, že život na hotelovej akadémii nie je len o učení, ale aj o zážitkoch, priateľstvách, cestovaní, osobnom raste a objavovaní nových možností. Každý článok v sebe nesie kúsok atmosféry školského roka 2025/2026 a ukazuje, koľko talentovaných, aktívnych a kreatívnych študentov na našej škole máme.

Veríme, že si pri čítaní oddýchnete, zaspomínate si na spoločné chvíle a možno sa aj inšpirujete k novým dobrodružstvám.

Príjemné čítanie vám praje redakcia školského časopisu Hotelák.

Návšteva Národnej rady Slovenskej republiky – jedinečný a poučný zážitok

Nedávno sme mali možnosť navštíviť parlament, čo bolo pre nás všetkých veľmi zaujímavým, poučným a zároveň aj výnimočným zážitkom. Už samotná predstava, že sa dostaneme na miesto, kde sa rozhoduje o dôležitých otázkach našej krajiny, v nás vyvolávala zvedavosť a očakávania.

Po príchode do budovy parlamentu nás ohromila jej atmosféra. Priestory pôsobili reprezentatívne a dôstojne, čo len potvrdzovalo význam tejto inštitúcie. Hneď na začiatku sa nás ujala milá pani sprievodkyňa, ktorá nás počas celej návštevy ochotne sprevádzala. Postupne nás previedla rôznymi časťami budovy a pútavým spôsobom nám vysvetľovala, ako parlament funguje.



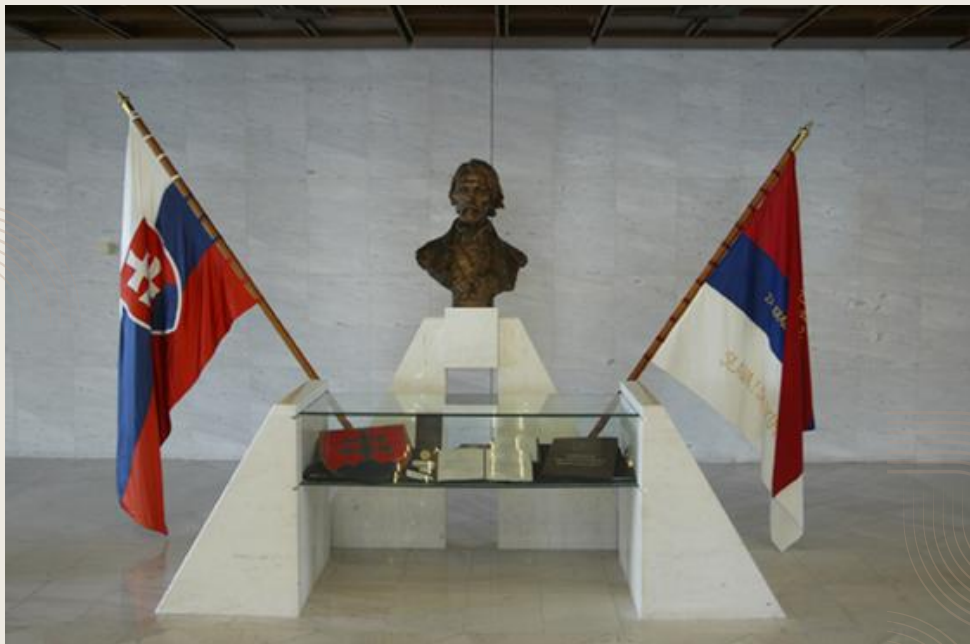
Dozvedeli sme sa množstvo zaujímavých informácií o hlavných úlohách parlamentu, o procese schvaľovania zákonov aj o práci jednotlivých poslancov. Sprievodkyňa nám všetko vysvetlila veľmi zrozumiteľne, takže sme nemali problém pochopiť ani náročnejšie témy. Mali sme možnosť klásť otázky, na ktoré nám ochotne odpovedala, čo celú návštevu ešte viac obohatilo.

Veľmi zaujímavou časťou exkurzie bola aj prehliadka rokovacej sály. Vidieť miesto, ktoré poznáme z televízie alebo internetu, naživo bolo pre nás naozaj nezvyčajné. Uvedomili sme si, že práve tu sa prijímajú rozhodnutia, ktoré ovplyvňujú každodenný život nás všetkých.



Najväčším zážitkom však pre nás bolo, keď nás sprievodkyňa zobrala priamo na rokovanie vlády. Mali sme jedinečnú príležitosť sledovať, ako prebieha diskusia medzi predstaviteľmi štátu, ako si vymieňajú názory a snažia sa nájsť riešenia rôznych problémov. Atmosféra bola veľmi pracovná a sústredená, čo na nás urobilo veľký dojem. Bolo zaujímavé vidieť, že za každým rozhodnutím stojí množstvo diskusií, argumentov a premýšľania.

Počas celej návštevy sme si uvedomovali, aká dôležitá je práca ľudí, ktorí v parlamente pôsobia. Nie je to len o rozprávaní, ale najmä o zodpovednosti, spolupráci a hľadaní najlepších riešení pre krajinu.



Na záver môžeme povedať, že táto exkurzia bola pre nás veľmi prínosná. Okrem nových vedomostí sme si odniesli aj silný zážitok a lepšie pochopenie fungovania štátu. Veríme, že podobné návštevy by mali absolvovať aj ďalší študenti, pretože ide o skúsenosť, ktorá rozširuje obzory a pomáha lepšie porozumieť svetu okolo nás.

Exkurzia do Národnej banky Slovenska



Dňa 11. februára 2026 sa študenti Hotelovej akadémie Ľudovíta Wintera v Piešťanoch zúčastnili odbornej exkurzie do Národnej banky Slovenska. Návšteva bola zameraná na rozšírenie teoretických vedomostí, najmä v oblasti fungovania finančného systému a úloh centrálnej banky.

Program prebiehal v priestoroch určených pre návštevníkov, kde bola pre študentov pripravená prezentácia doplnená odborným výkladom. Prednášajúci, ktorý pôsobí aj ako vysokoškolský pedagóg, vysvetľoval jednotlivé témy jasne a zrozumiteľne a zároveň využíval praktické príklady zo života. Vďaka tomu boli aj náročnejšie ekonomické pojmy jednoduchšie na pochopenie.

Počas prednášky sa študenti oboznámili s fungovaním centrálnych bánk a ich postavením v ekonomike. Zaujímavou súčasťou bola aj komparácia s komerčnými bankami, ktorá pomohla lepšie pochopiť rozdiely medzi jednotlivými typmi finančných inštitúcií. Osobitná pozornosť bola venovaná inflácii, jej príčinám a dôsledkom, ako aj významu meny euro v rámci európskeho priestoru. Prednáška sa dotkla aj histórie vývoja peňazí a procesu ich tvorby.



Zaujímavosťou bolo, že v blízkej budúcnosti sa plánuje zmena vzhľadu eurových bankoviek, čo poukazuje na neustály vývoj finančného systému. Študenti tak získali aktuálne informácie, ktoré presahujú rámec bežných učebníc.

Súčasťou programu bola aj interaktívna aktivita vo forme vedomostného kvízu Kahoot. Traja najúspešnejší účastníci získali možnosť navštíviť najvyššie poschodie budovy, kde mali príležitosť vidieť moderné technologické vybavenie Národnej banky Slovenska. Táto skúsenosť bola o to výnimočnejšia, že z bezpečnostných dôvodov je dnes prístup do niektorých častí budovy výrazne obmedzený.

Exkurzia zároveň nadväzovala na učivo, ktoré je súčasťou maturitných okruhov, a preto predstavovala významnú pomoc pri príprave na maturitnú skúšku. Študenti si mohli upevniť svoje vedomosti a zároveň ich vidieť v reálnom kontexte.

Návšteva Národnej banky Slovenska tak nebola len zaujímavým spestrením výučby, ale aj hodnotnou skúsenosťou, ktorá prispela k lepšiemu pochopeniu fungovania ekonomiky v praxi.

Medzi maturitou a cieľovou páskou: Keď disciplína víťazí nad prekážkami

Etapa 1

Obdobie od konca februára do polovice marca patrí pre maturantov k jedným z najnáročnejším v celom školskom roku. Blížiac sa písomné maturity znamenajú viac učenia, stresu a menej voľného času.

Každý študent si musí nájsť vlastný spôsob, ako toto obdobie zvládnuť čo najlepšie. Pre mňa osobne to však tento rok nebolo iba o učení.



Etapa 2

Popri príprave na maturitu som sa musel vyrovnáť aj so zranením, ktoré ma na niekoľko týždňov vyradilo z tréningu. Beh, ktorý je bežnou súčasťou môjho života, musel ísť na štyri až šesť týždňov úplne bokom. Paradoxne mi to však v niečom pomohlo – čas, ktorý by som inak venoval tréningu, som mohol naplno využiť na prípravu do školy. Aj keď to nebolo jednoduché, uvedomil som si, že nás okolnosti niekedy prinútiť spomaliť a zamerať sa na iné veci.



Etapa 3

Zlom nastal práve v období maturít, keď som sa postupne mohol vrátiť k tréningu. Po zranení však nebolo možné začať naplno. Každý kilometer si vyžadoval opatrnosť a každé rozhodnutie muselo byť premyslené.

Tréning na polmaratón totiž nie je len o samotnom behu – zahŕňa správnu stravu, regeneráciu, posilňovanie a najmä trpezlivosť. Po dlhšej pauze bolo dôležité opäť vybudovať kondíciu, počúvať svoje telo a nestratiť motiváciu.

Etapa 4

Preteky, na ktoré sa pripravujem, sa uskutočnia v našom hlavnom meste a pôjde o môj prvý oficiálny polmaratón. Pre mňa to nebude len športový výkon, ale aj osobná výzva. Stanovil som si cieľ zabehnúť ho pod dve hodiny. Tento cieľ však nie je iba o číslach – je pre mňa symbolom návratu, vytrvalosti a odhodlania.

Príprava na takýto beh zahŕňa pravidelné tréningy, postupné zvyšovanie vzdialenosti, ale aj mentálnu prípravu. Človek sa učí prekonávať únavu, nepohodlie a vystupovať z vlastnej komfortnej zóny. Rovnako ako pri príprave na maturitu, aj tu platí, že výsledok neprichádza zo dňa na deň, ale je výsledkom dlhodobej práce a disciplíny.



Toto obdobie mi ukázalo, že maturita aj šport majú veľa spoločného – vyžadujú si vytrvalosť, systematickosť a vieru vo vlastné schopnosti. Preto pre mňa blížiaci sa polmaratón predstavuje moment, keď si môžem dokázať, že vôľa a disciplína sú omnoho silnejšie než akákoľvek prekážka, ktorá nás napokon môže posunúť vpred.



Elektronická maturita zo slovenského jazyka

Papier vs. počítač

Doba napreduje a technologický pokrok sa nevyhýba ani takým tradičným veciam, akou je maturita zo slovenského jazyka. Pre niekoho veľký strašiak, pre iného iba formalita. Tento rok sa však naša hotelová akadémia mohla pochváliť aj novinkou – elektronickou formou maturity.

Keď nám oznámili, že existuje možnosť písať maturitu elektronicky, reakcie boli zmiešané. Niektorým sa tento nápad veľmi páčil a chceli sa do projektu zapojiť, iní boli skeptickí a radšej zostali pri klasickej kombinácii pera a papiera. Napokon sa však našlo 50 študentov, ktorých táto forma zaujala, a tak sa mohli začať prvé prípravy.

Už minulý rok sa konala prvá generálna skúška, ktorá pozostávala z 32 otázok, bola to teda akási „polovičná maturita“. Test bol zostavený presne podľa vzoru reálnej maturity – obsahoval texty a k nim prislúchajúce úlohy z literatúry aj gramatiky. Bol to prvý test nielen pre nás, ale aj pre školu, a preto sa počas písania objavili aj technické problémy. Išlo napríklad o náhodné chyby systému, nutnosť reštartovania a opätovného prihlásenia či preťažovanie serverov, ktoré spôsobovalo pomalé načítavanie otázok. Všetky tieto komplikácie však boli vyriešené vďaka vyškolenému a profesionálnemu personálu školy.

Napriek technickým problémom prevládali medzi študentmi pozitívne ohlasy. Veľkou výhodou bolo, že pri každej otázke sa zobrazovala príslušná ukážka, takže nebolo potrebné neustále listovať alebo preklikávať medzi stranami ako pri papierovej forme. Študenti ocenili aj možnosť označiť si dôležité časti textu. Najväčšou výhodou bolo samotné písanie na klávesnici, ktoré mnohým odbúrало stres z nečitateľného rukopisu. Druhou, a pravdepodobne najväčšou výhodou elektronickej maturity, bolo okamžité zobrazenie výsledného percenta hneď po odovzdaní testu. Pri klasickej papierovej maturite sa totiž výsledky dozvedáme až začiatkom mája. Práve tento faktor bol pre mnohých študentov rozhodujúci – nemuseli niekoľko týždňov čakať v neistote, či maturitu zvládli.



MATURITA



Vo februári nás čakala druhá a zároveň posledná generálna skúška, ktorá už prebiehala takpovediac „nanečisto“. Test mal rovnaké parametre ako klasická maturita, no pri elektronickej verzii mali študenti o desať minút navyše. Dôvodom bolo dodatočné zapisovanie odpovedí do odpovedového hárka kvôli dvojitej kontrole, pričom rozhodujúce boli odpovede zapísané v počítači.

Test trval 150 minút a práve pri tejto dlhšej verzii sa objavil ďalší problém, ktorý pri kratšom teste nebol taký výrazný – dlhodobé pozeranie do monitora. Mnohí študenti už po hodine a pol pociťovali rezanie a únavu očí. Situáciu veľmi nezlepšovalo ani výrazné biele pozadie testu, ktoré v niektorých momentoch pripomínalo policajný výsluch s lampou namierenou priamo do tváre.



Napriek týmto nevýhodám však pozitíva stále prevyšovali negatíva. Aj preto sa všetkých 50 študentov rozhodlo dať elektronickej maturite šancu a s odstupom času ju mnohí odporúčajú aj ostatným.

Mesiac po maturite nám bol zaslaný dotazník zameraný na spokojnosť s elektronicou formou skúšky. Pýtali sa nás na naše skúsenosti, čo by sme zmenili a čo by sme naopak privítali do budúcnosti. Väčšina študentov sa dnes na elektronicú maturitu pozerá veľmi pozitívne. Mnohí povedali, že by svoje rozhodnutie nemenili a sú radi, že dostali príležitosť vyskúšať si modernejšiu verziu maturity.



Andrej Adamec, V.D

Lyžiarsky výcvik 2026

V dňoch 16. – 20. marca 2026 sme sa zúčastnili lyžiarskeho výcviku v Jasnej. Všetky štyri triedy prvého ročníka sme sa dvomi autobusmi vybrali na cestu plnú nadšenia a očakávaní zo spoločného školského výletu.

Po príchode sme boli ubytovaní v hoteli horskej služby s krásnym výhľadom na jednu zo zjazdoviek. Študenti boli rozdelení do ôsmich skupín podľa úrovne lyžiarskych schopností. Lyžovali sme dvakrát denne a postupne sme zdolávali menej náročné aj náročnejšie trate. Aj menej skúsení lyžiari s podporou učiteľov napokon zvládli náročnejšie zjazdy, čo pre nich predstavovalo veľký úspech.



Počasié nám počas celého pobytu prialo – väčšinou bolo slnečno a podmienky na lyžovanie boli výborné. K skvelej atmosfére prispel kvalitný sneh, nádherná okolitá príroda aj svieži horský vzduch.

V stredu popoludní sme sa po lyžovaní vyviezli lanovkou na Chopok. Urobili sme si spoločné fotografie, obdivovali nádherné výhľady na okolité vrchy Nízkyh Tatier a užívali si jedinečnú horskú atmosféru. Vďaka priaznivému počasiu sme mohli vidieť aj hrebene Vysokých Tatier a Horehronia. Pokročilejší lyžiari následne zišli z Chopku na lyžiach až k chate, zatiaľ čo menej skúsení sa odviezli späť lanovkou.

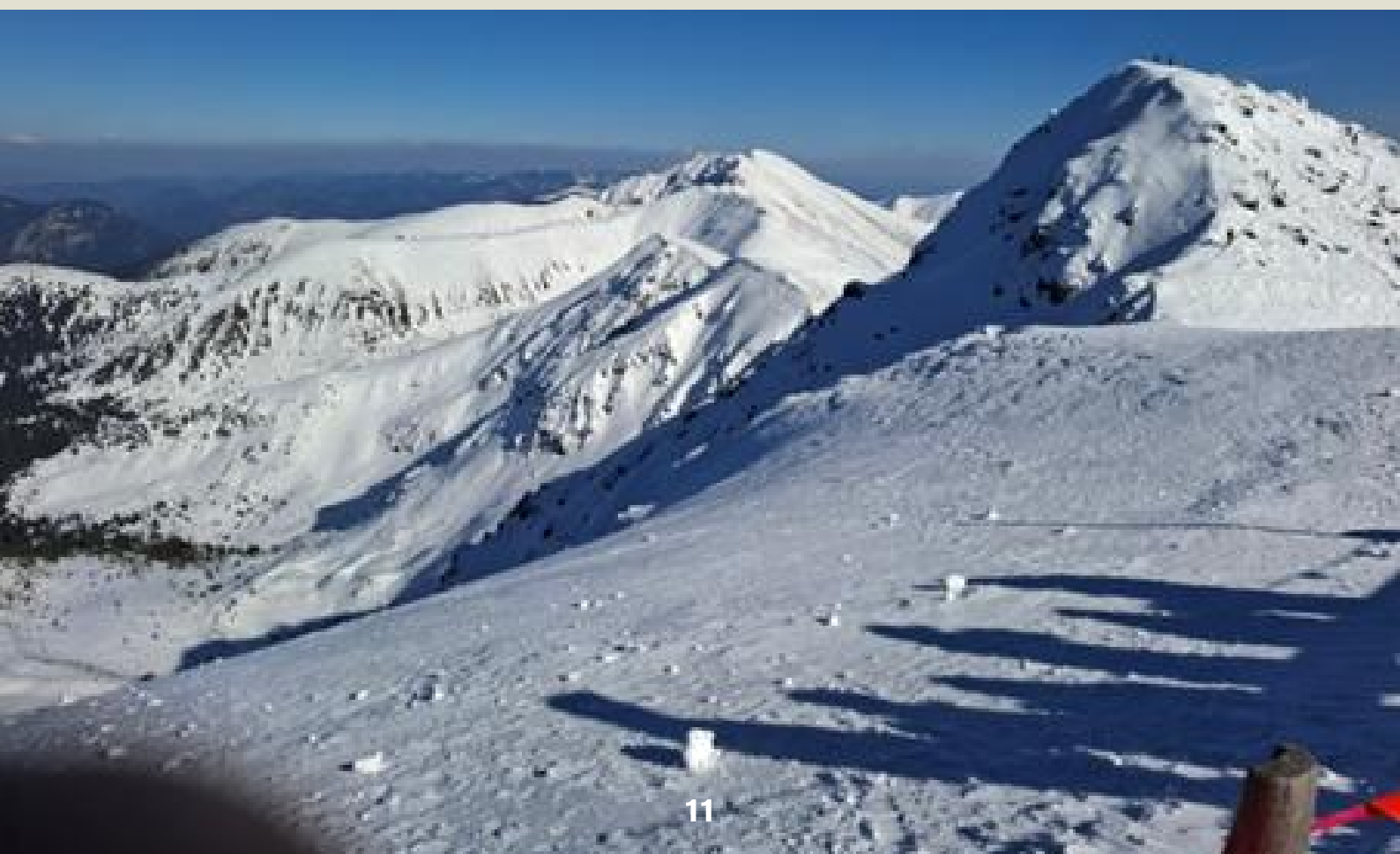
Voľný čas sme trávili najmä na izbách, kde sme sa rozprávali, oddychovali a nadväzovali nové priateľstvá. Každý večer, okrem dní príchodu a odchodu, bol pripravený zábavný program. Posledný večer sme si užíli diskotéku, na ktorej sme sa výborne zabavili a zatancovali si. Niektorí študenti boli zároveň ocenení za odvahu, vytrvalosť a výrazný pokrok v lyžovaní.



Domov sme odchádzali plní nadšenia, krásnych zážitkov a spomienok, na ktoré budeme ešte dlho spomínať.

Za celý lyžiarsky výcvik patrí veľké poďakovanie našim pedagógom – pánom profesorom PhDr. Berlanskému, PhD., Mgr. Kopálovi a pani profesorkám Ing. Baďurovej, Mgr. Jančovej, Ing. Sklárovej, Ing. Pomajbovej, ako aj všetkým, ktorí sa podieľali na organizácii tejto nezabudnuteľnej akcie.

I. D



Piešťanský pohár Ľudovíta Wintera

Dňa 31. marca 2026 sa na Hotelovej akadémii Ľudovíta Wintera v Piešťanoch uskutočnil ďalší ročník odbornej súťaže Pohár Ľudovíta Wintera, ktorá každoročne spája talentovaných študentov hotelových akadémii a odborných škôl zo Slovenska aj zo zahraničia. Súťaž nesie meno významnej osobnosti piešťanského kúpeľníctva – Ľudovíta Wintera, ktorý sa výrazne zaslúžil o rozvoj cestovného ruchu a gastronómie v Piešťanoch.

Podujatie bolo zamerané na preverenie odborných vedomostí, praktických zručností, kreativity a profesionálneho vystupovania súťažiacich v oblasti gastronómie, hotelierstva a cestovného ruchu.



Počas celého dňa vládla na škole výnimočná atmosféra plná súťaživosti, kreativity a tímovej spolupráce. Súťažiaci pripravovali jedlá, miešali nápoje, prezentovali svoje vedomosti a komunikovali na profesionálnej úrovni. Hodnotená bola nielen technická stránka výkonov, ale aj estetika, originalita, hygiena práce, komunikácia a celkový profesionálny dojem.

Veľkú pozornosť pútali najmä gastronomické disciplíny, v ktorých študenti predviedli svoje kuchárske umenie a schopnosť pracovať pod časovým tlakom. Porota hodnotila chuť jedál, kreativitu pri servírovaní, správne technologické postupy aj organizáciu práce. Mnohí súťažiaci ukázali, že mladá generácia gastronómov má veľký talent a perspektívnu budúcnosť.

Pre mnohých študentov bola účasť na súťaži veľkou motiváciou do budúcnosti a zároveň príležitosťou reprezentovať svoju školu. Hotelová akadémia pripravila podujatie na vysokej úrovni a postarala sa o hladký priebeh celej súťaže. Veľké poďakovanie patrí pedagógom, odborným porotcom aj všetkým študentom, ktorí sa podieľali na organizácii a príprave podujatia.

Pohár Ľudovíta Wintera opäť ukázal, že odborné vzdelávanie má na Slovensku veľký význam a že mladí ľudia majú záujem rozvíjať svoje schopnosti v oblasti gastronómie, hotelierstva a cestovného ruchu. Súťaž bola dôkazom toho, že tvrdá práca, kreativita a odhodlanie dokážu priniesť výborné výsledky.

Rozhovor so súťažiacou



Čo pre teba znamená účasť na súťaži Pohár Ľudovíta Wintera?

„Som veľmi rada, že som sa mohla dostať až sem a že sa moja snaha vyplatila. Samozrejme, mám aj trochu stres a rešpekt, ale myslím si, že to ku každej súťaži patrí.“

Ako dlho ste sa pripravovali na súťaž?

„Človek sa tomu musí venovať dlhšie, než si možno myslí. Samotná príprava a nápady na drinky sa mi začali rodiť v hlave už v januári a neskôr som začala intenzívne trénovať.“

Čo bolo pre teba počas súťaže najťažšie?

„Asi zvládanie stresu a dodržanie časového limitu. Zo začiatku bolo stresujúce aj to, keď medzi nami chodila porota. Postupne som sa však sústredila už len na svoju prácu a ostatné som prestala vnímať.“





Čo Ťa na súťaži najviac bavilo?

„Pre mňa osobne to bol pocit dobre odvedenej práce. Aj keď niektoré veci nevyšli úplne podľa mojich predstáv, so svojím výkonom som spokojná.“



Čo si si zo súťaže odniesla?

„Veľa nových skúseností. Bola som na takejto súťaži prvýkrát, takže teraz už viem, ako to celé prebieha, a nabudúce budem určite menej v strese.“



Čo by si odkázala budúcim súťažiacim?

„Aby sa nebáli zapojiť, trénovali a hlavne si verili. To je veľmi dôležité. Každá skúsenosť ich môže posunúť ďalej.“





Čo by si na súťaži zmenila, ak by si mohla?

„Možno by som trochu predĺžila čas na prípravu, aby bol väčší priestor na detaily.“

Kto ťa počas súťaže najviac podporoval?

„Najväčšou oporou mi boli učitelia a spolužiaci, ktorí mi dodávali motiváciu.“

Chcela by si v budúcnosti pracovať v gastronómii alebo hotelierstve?

„To ešte neviem. Je pravda, že sa tomu momentálne venujem, ale uvidíme, čo prinesie život.“

Hanka Bunčeková, III.D





Piešťanský pohár Ľudovíta Wintera pohľadom účastníka

Dňa 31. 3. 2026 sa na našej škole konal Piešťanský pohár Ľudovíta Wintera, na ktorom som súťažil v kategórii Tea Tender, jednej z viacerých súťažných kategórií. Súťaž pozostávala z troch častí – slepej degustácie čajov, prípravy čaju podľa čínskej ceremónie a tvorby vlastného nealkoholického drinku.



Pri degustácii bolo úlohou rozpoznať rôzne druhy čajov podľa chuti a vône. V druhej časti som pripravoval čaj Long Jing tradičným obradom kung fu cha, ktorý pochádza z Číny. Najzaujímavejšia bola pre mňa posledná disciplína, v ktorej som vytvoril vlastný dvojvrstvový matcha drink. Spodná vrstva bola ovocná a výraznejšia, vrchná naopak jemná a obsahovala matchu. Celý drink bol inšpirovaný myšlienkou prechodu z ruchu mesta do pokojného miesta oddychu.

Na súťaži sa mi podarilo získať 3. miesto, čo ma veľmi potešilo. Súťaže, ako je táto, sú cennou skúsenosťou – človek si vyskúša prácu pod tlakom, získa nové skúsenosti a spozná nových ľudí. Zároveň sú motiváciou zlepšovať sa a skúšať nové veci. Každému odporúčam nebyť pasívny a využiť každú príležitosť, ktorú mu život ponúka. Ďakujem učiteľom za podporu, ktorú nám na našej škole poskytujú.





SOČ na Hotelke v Piešťanoch

Hotelovej akadémii Ľudovíta Wintera sa tento rok na celoštátnom kole Stredoškolskej odbornej činnosti mimoriadne darilo. Podujatie, ktoré mala naša škola zároveň česť hostiť, prinieslo hneď dve umiestnenia na stupňoch víťazov.

48. ročník celoštátnej prehliadky SOČ sa uskutočnil v dňoch 27. – 29. apríla 2026 práve v priestoroch Hotelovej akadémie Ľudovíta Wintera v Piešťanoch. Na podujatí sa predstavilo viac ako 270 najlepších stredoškolákov z celého Slovenska, ktorí prezentovali svoje odborné práce v rôznych súťažných odboroch.

Počas troch dní vládla na škole atmosféra plná kreativity, odbornosti a zdravej súťaživosti. Súťažiaci prezentovali svoje projekty pred odbornými komisiami, diskutovali o svojich nápadoch a získavali cenné skúsenosti aj nové kontakty. Organizácia podujatia bola pre našu školu veľkou zodpovednosťou, ale zároveň aj významnou príležitosťou ukázať vysokú úroveň odborného vzdelávania v oblasti hotelierstva, gastronómie a cestovného ruchu.



Viliam Bajzík získal vynikajúce 1. miesto v odbore Cestovný ruch, hotelierstvo a gastronómia. Svojou víziou budúcnosti gastronómie zaujal odbornú hodnotiacu komisiu a presvedčil ju originalitou aj kvalitným spracovaním práce.

Úspech zaznamenali aj Adam Botka a Vanesa Tomaníková, ktorí obsadili krásne 2. miesto v odbore Problematika voľného času. Adam, známy aj ako talentovaný barista, predstavil prezentáciu venovanú káve a baristike, ktorým sa venuje už takmer päť rokov. Počas tohto obdobia získal množstvo úspechov na súťažiach na Slovensku aj v Česku, pričom jeho cesta ho zaviedla až na kávové plantáže do Brazílie.

Pri tejto príležitosti sme sa s Adamom Botkom (na fotografii spoločne s Vanesou Tomaníkovou, Viliamom Bajzíkom a pani profesorkami Annou Petroffovou a Erikou Zelenayovou) porozprávali o ich skúsenostiach a zážitkoch zo SOČ.

Rozhovor s Adamom Botkom

Čo ťa priviedlo ku káve a baristike a kedy si si uvedomil, že sa im chceš venovať naplno?

„Ku káve a baristike ma priviedla túžba objaviť niečo nové. Keď som prišiel v prvom ročníku na strednú školu, mal som obavy, či ma bude baviť to, čo študujem. Postupne som sa na internáte dostal medzi ľudí, ktorí sa venovali baristike, a pozvali ma na baristický krúžok. Keď som tam prišiel a začal sa učiť, nastal moment, keď som sa do kávy a baristiky úplne zamiloval.“

Ako vyzerala príprava na celoštátne kolo SOČ a čo bolo na nej najnáročnejšie?

„Príprava na celoštátne kolo SOČ bola pomerne stresujúca, pretože sme chceli dosiahnuť čo najlepší výsledok. Cítili sme veľkú podporu od okolia a nechceli sme sklamať ľudí, ktorí nám verili. Najviac sme sa sústredili na zdokonaľovanie prezentácie, prejavu a detailov pri vystupovaní, keďže formálne stránky práce už boli hotové.“



Vo svojej prezentácii si predstavil budúcnosť kávy a baristiky. Čím si chcel odbornú komisiu najviac zaujať?

„Vo svojej prezentácii som hovoril najmä o vzdelávaní, ktoré sme realizovali pre mladších študentov a našich kamarátov z organizácie Hento Toto. Mojim cieľom bolo ukázať, že voľný čas sa dá využiť aktívne, zmysluplne a zároveň pomáhať druhým.“

Precestoval si až na kávové plantáže do Brazílie. Aký zážitok alebo skúsenosť ti z tejto cesty utkvela v pamäti najviac?

„Zážitkov z Brazílie bolo naozaj veľa, no okrem samotného spoznania kávovej kultúry mi najviac utkvelo v pamäti správanie miestnych ľudí. Ich láskavosť, vzájomná podpora a pozitívny prístup voči ostatným vo mne rezonujú dodnes.“

Čo by si odkázal študentom, ktorí sa chcú zapojiť do SOČ alebo sa venovať tomu, čo ich naozaj baví?

„Ak vás niečo naozaj baví a chcete byť v tom dobrí alebo úspešní, musíte tomu venovať čas navyše a niečo tomu obetovať. Keď však človek robí veci s odhodlaním a chuťou, výsledky aj podpora okolia určite prídu. Takže sa netreba báť a treba ísť za tým, čo vás naplňuje.“

Andrej Adamec, V.D



Belgické dobrodružstvo:

Od stredovekých hradov až po srdce Európskej únie



Hovorí sa, že Belgicko je krajinou čokolády, vaflí a hranolčekov. Náš nedávny školský výlet nás však presvedčil, že táto krajina ponúka omnoho viac – dychberúcu architektúru, bohatú históriu a pohľad do samotného centra európskeho diania.

Naše dobrodružstvo sa začalo v meste Bruggy, ktoré mnohí označujú za „Benátky severu“. Hneď po príchode sme sa prešli pokojným historickým areálom Begijnhof a následne sme sa presunuli do pulzujúceho centra mesta. Tam na nás čakala výzva v podobe známej zvonice Belfort. Výhľad z nej stál za každý jeden schod. Po spoločnom programe sme dostali rozchod, aby sme mohli nasať atmosféru mesta po svojom. Deň sme završili úžasnou plavbou loďkami po vodných kanáloch, ktoré lemujú ulice Bruggy a ponúkajú jedinečný pohľad na historické budovy. Večer sme sa presunuli na ubytovanie na okraj mesta, aby sme nabrali sily na ďalší deň.

Na druhý deň ráno sme sa vybrali do mesta Gent, kde nás čakal majestátny stredoveký hrad Gravensteen. Po jeho prehliadke nasledoval naozaj štedrý rozchod. Každý si tak mohol pozrieť presne to, čo ho najviac zaujímalo – či už historické uličky, alebo miestne kaviarničky. Z Gentu naše kroky smerovali do Bruselu k ikonickému Atomiu, symbolu mesta. Zaujímavým bodom programu bola aj návšteva pivovaru Stella Artois. Absolvovali sme veľmi podrobnú a zaujímavú prednášku o technologických procesoch výroby piva a na vlastné oči sme videli samotnú výrobu aj obrovské baliace linky. Neskôr večer sme sa presunuli do Antverp, kde sme mali zabezpečené druhé ubytovanie.





Tretí deň sme sa z Antverp hneď ráno vrátili do Bruselu. Začali sme prehliadkou nádhernej Katedrály svätého Michala a svätej Guduly. Odtiaľ sme sa presunuli do Európskeho parlamentu, kde nás čakala jedna z najzaujímavejších prednášok celého výletu. Viedol ju rodený „Čechoslovák“, ktorý nám veľmi pútavo a podrobne vysvetlil, ako parlament funguje a čo všetko sa v ňom deje. Naše vedomosti sme si následne doplnili v interaktívnom Parlamentáriu.

Po európskych témach sme sa vybrali pozrieť azda najznámejší symbol Bruselu – sošku cikajúceho chlapčeka Manneken Pis. V historickom centre mesta sme mali posledný voľný rozchod na nákup suvenírov, posledné belgické vafle a rozlúčku s mestom. Potom už nasledoval len nástup do autobusu a cesta domov na Slovensko.





Tento výlet bol nezabudnuteľným zážitkom a každému by som ho určite odporučila. Videli sme množstvo zaujímavých miest – od krásnej historickej architektúry cez moderné budovy až po inštitúcie, ktoré hýbu Európou. Veľkým plusom bolo aj to, že program bol vyvážený a mali sme dostatok voľného času, aby sme si krajinu užili podľa seba. Na Belgicko budem ešte dlho spomínať a verím, že sa tam raz znovu vrátim.

Viac než len exkurzia: Berlín a Drážďany očami študentov

Školské výlety bývajú často vnímané ako vítaný únik od školských povinností, no naša nedávna cesta do Nemecka nám ukázala, že môžu byť aj oveľa hlbším zážitkom. Počas niekoľkých dní sme spoznávali bohatú históriu, kultúru aj modernú atmosféru miest Drážďany a Berlín. Tu je krátky pohľad na to, čo sme zažili.

Našou prvou zastávkou boli Drážďany. Mesto nás očarilo nádhernou architektúrou – od monumentálneho komplexu Zwinger až po slávny Kniežací sprievod Fürstenzug, unikátnu nástennú maľbu vytvorenú z porcelánových dlaždíc. Po individuálnom voľne v centre mesta nás čakala návšteva zámku Moritzburg. Tento barokový zámok, známy aj z filmovej rozprávky o Popoluške, nám ponúkol nádherný vizuálny zážitok a chvíľku oddychu pred presunom do hlavného mesta Nemecka.

Po ubytovaní na okraji Berlína sa druhý deň niesol v znamení objavovania. Navštívili sme Nemecké technické múzeum, ktoré je povinnou zastávkou pre každého nadšenca techniky a technológií. Vidieť na vlastné oči historické lokomotívy, monumentálne lode či ikonické lietadlá v životnej veľkosti bolo naozaj fascinujúce.

Neskôr sme svoju pozornosť upriamili na významné symboly nemeckých dejín. Prechod cez Brandenburskú bránu a pohľad na budovu parlamentu Reichstag v nás zanechali silný dojem. Tieto miesta totiž nie sú len turistickými atrakciami, ale aj živými svedkami európskej histórie.





Závěrečná část výletu patřila dalším historickým památkám Berlína a následně návštěvě známého náměstí Alexanderplatz. Toto místo je skutečným pulzujícím srdcem města – miešajú sa tu rôzne kultúry, pouliční umelci dotvárajú jedinečnú atmosféru a človek má pocit, že sa nachádza v centre moderného európskeho diania. Je to presne to miesto, kde môžete zažiť niečo, čo v bežnom slovenskom meste len tak nevidíte.

Hoci sme sa po niekoľkých dňoch museli vrátiť domov, tento výlet v nás zanechal stopu, ktorá ďaleko presahuje rámec bežného vyučovania. Najväčším prínosom neboli len nové vedomosti, ale aj spôsob, akým nás táto skúsenosť ako kolektív zblížila. Mimo školských lavíc sme mali možnosť spoznať sa v úplne inom svetle a vďaka dostatku voľného času si každý z nás mohol nájsť vlastný „kúsok Berlína“, ktorý ho zaujal najviac.



Táto cesta nám ukázala, že vidieť svet na vlastné oči dokáže človeka naučiť viac než akákoľvek učebnica. Pre mňa osobne to nebol len týždeň mimo školy, ale zážitok, na ktorý budem ešte dlho spomínať. Ak sa vám niekedy naskytne podobná príležitosť, určite neváhajte – takéto spomienky naozaj stoja za to.

Alex Sadloň, II.D

Mission: Italia



1. deň: Autobusová lotéria

Cesta sa začala večerným odchodom z Piešťan. Nočný transfer autobusom je vždy tak trochu lotéria. Plán bol jasný: zaspáť hneď za hranicami a zobudiť sa v Taliansku. Realita? Niekto zalomil okamžite, iní prebdeli noc vtipkovaním, počúvaním hudby a počítaním diaľničných svetiel. Tá pravá zábava však mala ešte len prísť.



2. deň: Z upršaného „ghetta“ rovno do vín Ligúrskeho mora



Keď sme ráno dorazili do prístavu La Spezia, privítal nás dážď. Naša nálada mierne klesla, keďže v poslednej dedinke Cinque Terre bolo naplánované kúpanie. Talianske počasie si z nás však iba vystrelilo. V prvej dedinke Riomaggiore pršať prestalo, oteplilo sa a vykuklo slnko!

Zaujímavosť z uličiek

Prvá dedinka mala neskutočný historický „ghetto vibe“. Úzke, strmé a prepletené uličky tu však nie sú náhodou – v stredoveku ich vybudovali ako labyrint, aby zmiatli pirátov. Dokonca sme videli kostolík, ktorý bol podľa legendy kvôli pirátskym nájazdom obmotaný masívnymi reťazami.

Z Riomaggiore sme prešli pešo po slávnom chodníku Via dell'Amore (Cesta zamilovaných) do Manaroly. Nasledoval presun vlakom do dedinky Corniglia, kde sú domy postavené vysoko na skalách, a vo Vernazze sme si dali vytúžený obedový rozchod.

Najväčší gól prišiel v dedinke Monterosso al Mare. Keďže sa vyčasil, prišiel čas na kúpanie! Kto nemal plavky (lebo ráno predsa pršalo), hodil bleskový nákupný šprint do miestnych obchodov, ostatní sa išli prejsť. Unavení, ale nadšení sme sa večer presunuli na ubytovanie. Nebolo síce päťhviezdičkové, ale na to, aby sme po takomto dni okamžite zaspali, úplne stačilo.





3. deň: Stredoveký Manhattan a TOP gastro zážitok

Po typických talianskych raňajkách nás čakala Siena. Naše kroky viedli ku kostolu a domu svätej Kataríny Sienskej. Pre slabšie povahy to bol celkom šok, keďže v kostole je ako relikvia vystavená jej skutočná hlava a prst!

V Siene sme videli aj vlajku so symbolom kačky. Patrí historickým štruktúram mesta – tzv. contrade, ktorých je dnes spolu 17. Na slávnom námestí Piazza del Campo, kde sa jazdia bláznivé konské dostihy Il Palio, sme sa dozvedeli, že plocha je rozdelená na deväť pruhov smerujúcich k neutrálnej radnici.

Víťzná časť mesta potom symbolicky preberá správu mesta.

Po krátkej polhodinovej zastávke v malebnom hradnom mestečku Monteriggioni sme dorazili do San Gimignano – mesta veží. Kedysi ich tu stálo až 72, dnes ich zostalo už len približne 14 vrátane legendami opradenej Diablovej veže. Pravidlo bolo jednoduché: čím vyššia veža, tým väčšia moc rodiny.



Highlighty dňa:

- Najlepšia zmrzlina v živote: Navštívili sme svetoznámu Gelateriu Dondoli. Verdikt? Neklamali, bola to najlepšia zmrzlina, akú sme kedy jedli!
- Múzeum mučenia a čarodejníctva: Menšia skupina z nás navštívila toto pochmúrne, no neskutočne zaujímavé a edukatívne miesto.
- Nákupná horúčka: Rozchod sme využili aj na nákup suvenírov – domov si nesieme olivové oleje, typické cestoviny a veci, ktoré prežijú cestu autobusom.



4. a 5. deň: Tlačénica vo Florencii a diviak, čo plní sny

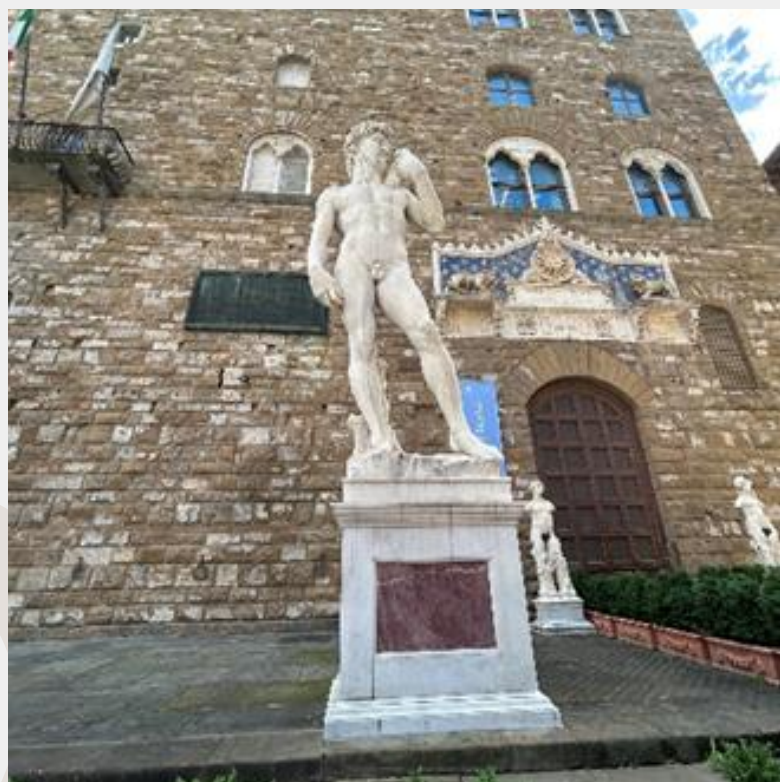
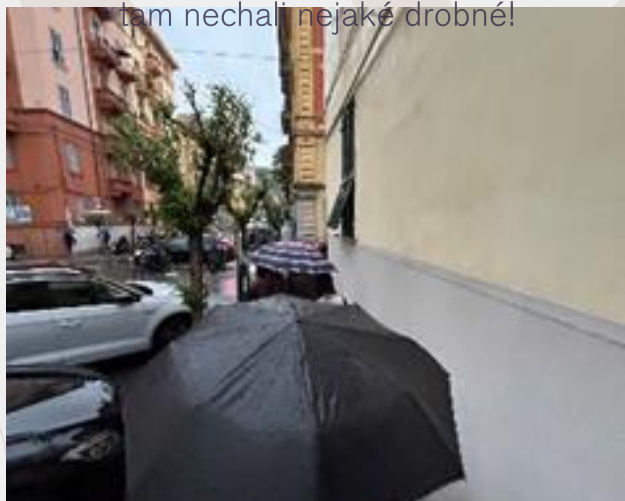
Posledný deň bol v znamení skorého vstávania. O 7:55 už museli byť kufre v autobuse, pretože sme sa lúčili s hotelom. Do centra Florencie sme sa prepravili električkou. Povedzme si úprimne – tolko ľudí natlačených v jednom malom priestore bol čistý zabijak, ale prežili sme!

Vo Florencii sme videli sídlo mocného rodu Mediciovcov aj slávnu katedrálu Duomo, pred ktorou stál snáď tristometrový rad, keďže vstup bol zadarmo.

Legenda o živom strome

Pri baptistériu stojí pamätný stĺp. Traduje sa, že keď tadiaľto kedysi niesli posvätnú relikviu, neúmyselne sa dotkla suchého, mŕtveho stromu a ten okamžite ožil. Kto sa stĺpa dotkne dnes, bude vraj po celý život zdravý. Schválne, či to bude fungovať!

Na námestí Piazza della Signoria sme obdivovali Neptúnovu fontánu, Michelangelovho Dávida aj Persea s hlavou Medúzy. Samozrejme, nemohli sme vynechať ani slávny šperkársky most Ponte Vecchio a fontánu s bronzovým diviakom Il Porcellino. Legenda hovorí, že ak sa dotkneš jeho rypáka, do Florencie sa ešte vrátiš. A ak mu vložíš mincu do úst a tá prepadne cez mriežku dole, budeš mať šťastie po celý život. Naše peňaženky tam nechali nejaké drobné!



Nasledoval parádny štvorhodinový rozchod na obed, potulky mestom a míňanie posledných eur. Večer sme sa síce vyčerpaní, ale plní zážitkov presunuli električkou k autobusu a vyrazili smer Slovensko.

A hoci sme mali v nohách desiatky kilometrov, dobrá nálada nás v autobuse neopúšťala až do príchodu do Piešťan. Taliansko, bolo to skvelé! Triedy 2.A a 3.D schvaľujú tento výlet na 100 %. Na záver ďakujeme všetkým, ktorí nám umožnili zúčastniť sa tohto výletu, pomáhali ho zorganizovať a boli tam s nami.

Oliver Kolník, III.D



Ekohoteláci menia školu aj svet okolo seba

Naši Ekohoteláci aj v školskom roku 2025/2026 dokázali, že ochrana prírody a environmentálne povedomie sú neoddeliteľnou súčasťou života školy. Počas celého roka sa zapájali do množstva ekologických aktivít, projektov a súťaží, v ktorých preukázali tvorivosť, zodpovednosť i ochotu pomáhať prírode.

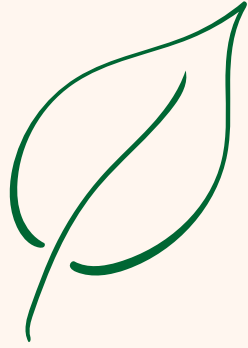
Jednou z najvýznamnejších aktivít bolo hotelácke environmentálne dobrovoľníctvo realizované v rámci projektu „Skvelá jeseň 2025“ z grantu o. z. Strom života. Cieľom podujatia bolo aktívne zapojiť žiakov do ochrany životného prostredia a viesť ich k zodpovednému prístupu k prírode.



Počas troch aktivít žiaci spolu s učiteľmi a vychovávateľmi upratovali školský záhradný areál, zametali lístie a starali sa o bylinkové záhony. Súčasťou projektu bolo aj sadenie zimných stĺpovitých jabloní odrôd Redcats a Malus Rumba. Žiaci si pripravili pôdu, použili záhradné hnojivo, mikorhízne huby a naučili sa správny postup výsadby stromov i byliniek. Každý žiak zároveň prevzal zodpovednosť za konkrétnu časť areálu, o ktorú sa bude starať aj v budúcnosti. Aktivita priniesla nielen krajšie školské prostredie, ale aj cenné praktické skúsenosti.



Veľký úspech v súťaži Enviropátračka na tému "Biodiverzita"



Stali sme sa víťazmi. Počas rôznych kreatívnych úloh spoznávali rozmanitosť života okolo nás – fotografovali prírodniny, vytvárali koláže, pozorovali rastliny a živočíchy v okolí školy či riešili environmentálne hádanky. Venovali sa aj ohrozeným a vyhynutým druhom, pripravovali informačné kampane a slogany upozorňujúce na potrebu ochrany prírody. Súťaž žiakom ukázala, že každý organizmus má v prírode svoje miesto a ochrana biodiverzity je spoločnou zodpovednosťou nás všetkých.

2. Úloha:

PESTROŠŤ V PRÍRODE

V našom školskom areáli sme našli: lienky, veveričky, holubov, a z rastlín púpavy, brezy, žihľavy, borievky. Neďaleko máme rieku Váh a na nej plávajú labute.

V inom ročnom období počas roka k nám na školský záhradný areál radi zavítajú divé kačky, ktoré sa pravidelne kúpu v kamenom žľabe, na jar a v lete opeľovávajú a vtáčiky a každý rok prebieha nová výsadba rastlín a dopĺňajú sa bylinky.

DIGITÁLNA SKUPINA



ZVLASTNÝ ŽIVOT ZVIERAT V MESTE

4. Úloha:

ZVIERACÍ PREUKAZ: RANIAK HRDZAVÝ

Často ho vidíme v lete noci lietať, chytá hmyz, ale pred zimou si už hľadá úkryt na prezimovanie.

CHRÁŇME ROZMANITOSŤ ŽIVOTA!



SPRAVODAJSKÁ SKUPINA

- 1
- 2
- 3

5. Úloha: ZBYTOČNÝ TVOR

KOMÁR a VÍNNA MUŠKA

Na svete existuje cez 3 500 druhov komárov, ktoré sajú krv teplotokrvných vočičkov. Ale len niekoľko druhov saje ľudskú krv.

Milujú alkohol, cukor a hnilúce plody. Ako vyzerajú? Majú približne 2 až 3 milimetre, žltohnedé sfarbenie a červené oči.



Enviropátračka Slovensko



Ďalší významný úspech dosiahli Ekohoteláci v environmentálnej súťaži Enviropátračka Slovensko na tému „Slovensko“. Žiaci skúmali možnosti šetrného cestovania, navrhovali ekologické darčeky zo Slovenska a venovali sa regionálnym tradíciám. V rámci aktivity „Tour de región“ vytvorili turistický itinerár a prezentáciu svojho regiónu. Aj v tejto súťaži získali prvenstvo, čo je dôkazom ich tvorivosti, samostatnosti a záujmu o ochranu prírody i kultúrneho dedičstva.



Filmový festival Ekotopfilm Tour 2026

Silný environmentálny zážitok priniesla aj účasť prvákov na medzinárodnom filmovom festivale Ekotopfilm Tour 2026 v Elektrárni Piešťany. Žiaci si pozreli dokument „Život v Karpatoch“ od režiséra Erika Baláža, ktorý predstavil krásu a krehkosť divokej prírody Karpát. Film ukázal význam ochrany lesov, horských ekosystémov a ohrozených druhov živočíchov, ako sú medvede, vlky či rysy. Hlavná myšlienka festivalu „Zachráňme spolu originál“ v žiakoch zanechala silné poslanstvo o potrebe chrániť prírodu pre budúce generácie.

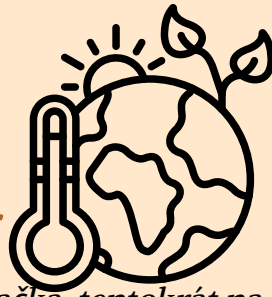


Jarné strihanie ovocných stromov

Praktické skúsenosti získali žiaci aj počas jarnej environmentálnej aktivity zameranej na strihanie ovocných stromov. Pod odborným vedením p. Mgr. Bruna Jakubca, PhD. z Technickej univerzity vo Zvolene sa naučili správne techniky rezu ovocných stromov a malín. Dozvedeli sa, ako podporiť zdravý rast stromov, zvýšiť úrodu a predĺžiť životnosť drevín. Následne si všetko vyskúšali priamo na školskom dvore. Aktivita rozvíjala ich praktické zručnosti aj environmentálne myslenie.



KLÍMA A KLIMATICKÁ KRÍZA



Ekohoteláci uspeli aj v ďalšej súťaži Enviropátračka, tentokrát na tému „Klíma a klimatická kríza“. Počas aktivít sledovali počasie, analyzovali klimatické zmeny, skúmali topenie ľadovcov či význam stromov pre klímu. Navrhovali riešenia na ochladzovanie miest pomocou zelene a vytvorili vlastnú informačnú kampaň o ochrane planéty. Aj tento úspech potvrdil ich aktívny prístup k environmentálnym témam.

KTORÉ ODVETVIA PRODUKujú NAJVIAC PLYNOV?



- energetike (elektrárne na uhlie a plyn)
- doprave (autá, lietadlá, kamióny)
- priemysle (výroba ocele, cementu)
- poľnohospodárstve (chov kráv, hnojivá)
- odpadovom hospodárstve (sklárky odpadu)



Všetky tieto aktivity dokazujú, že Ekohoteláci nie sú ľahostajní k životnému prostrediu. Svojím nadšením, tvorivosťou a ochotou pracovať pre spoločné dobro sú príkladom toho, že aj mladí ľudia môžu aktívne prispievať k ochrane prírody a k budovaniu udržateľnej budúcnosti.

AKÉ SÚ RIEŠENIA?

- používať obnoviteľné zdroje energie (slnko, vietor)
- menej jazdiť autom, viac chodiť pešo alebo MHD



- šetriť elektrinu a vodu
- triediť a recyklovať odpa
- vysádzať stromy
- obmedziť plytvanie jedlom

Sníval sa mi sen

Vonku leje dážď a miestnosť osvetľuje iba svetlo monitora. Ticho prerušuje len pravidelné ťukanie do klávesnice. Zrazu zazvoní telefón. Neznáme číslo. Daniela ho zdvihne.

„Prosím?“

Ticho.

Myslí si, že ide len o hlúpy žart, a už sa chystá hovor ukončiť, keď sa z druhej strany ozve hlas:

„Hry budú pokračovať.“

Hovor sa prerušil.

Daniela okamžite vedela, komu hlas patril. Vrahovi, o ktorom vedelo takmer celé mesto, no nikomu sa ho nepodarilo dolapiť. Na svedomí mal niekoľko obetí, ktoré zabíjal pomocou zvrátených hier. Polícia, detektívi, dokonca ani tí najlepší vyšetrovatelia ho nedokázali vypátrať. Danielu to však neodradilo. Práve naopak – bola rozhodnutá chytiť ho sama.

V hlave jej rezonovalo jediné meno – Masker.

Klik. Klik.

Daniela už niekoľko hodín sedela za počítačom a čítala články týkajúce sa tohto „detského“ vraha. Stále to isté dookola – ako sa ho polícia „snaží“ chytiť. Každá vražda však bola niečím výnimočná.

Filip Freirich, manažér. Našla sa iba jeho hlava, na čele mal vyrezané krúžky a krížiky. Krúžky prehrali. Piškvorky.



Helena Bordová, realitná maklérka. Celé telo. V chrbte mala dieru, v ktorej sa nachádzala malá fľaštička s kovovým očkom. Pripomínalo to detskú hru na lovenie rybičiek.
Veronika Imrichtová a Chris Mayor – stážistka a riaditeľ obchodného centra. Jeden mal zašité oči, druhý ústa. Slepá baba a nemá hra.

Každý z nich bol bohatý. A každému niečo chýbalo.

Na druhý deň bola Daniela nakupovať potraviny a krmivo pre svoju mačku Daisy.

„Dani, si to ty?“ ozval sa známy hlas.

Otočila sa a zbadala svoju sestru Beatrice. Usmiala sa.

„Bea, ahoj. Čo tu robíš?“

„Nakupujem. Si v poriadku? Vyzeráš unavene. Nehovor mi, že sa stále trápiš tým svojím lovením vraha.“

Daniela sa začervenala. Už dlhší čas bola posadnutá Maskerom.

„No... ja...“

„Mala by si s tým prestať. Nie je to pre teba zdravé,“ povedala Beatrice a jemne ju pohladila po pleci.

Daniela prehltnula hrču v krku.

„Vieš, že ja nikdy nedodržím slovo. A sama vidíš, že polícia s tým nič nerobí. Len hovoria, že všetko bude v poriadku, ale stále niekto mizne z povrchu zemskeho a vracia sa zohavený.“

Niekoľko okoloidúcich sa na ne znechutene otočilo a radšej odišlo preč.

Beatrice pokrútila hlavou. Hnevalo ju sestriho rozhodnutie a bála sa o jej zdravie aj o to, do čoho sa ešte môže zapliesť. Nebolo to prvýkrát, čo sa Daniela dostala do problémov.

„Dani, stačí. Po prvé, sme na verejnosti, a po druhé – prestaň s tým, inak zavolám nejakého psychológa, aby ťa vyšetril.“

Daniela zvrátila čelo, odstúpila od sestry a bez ďalšieho slova odišla. Chcela jej povedať, že jej možno volal samotný vrah, no už nemala silu otvoriť ústa.

Odomkla dvere bytu a vstúpila dnu. Tašky z nákupu položila na zem, vyzula sa, zvesila kabát a zamierila do kuchyne. Daisy pokojne spala vo svojej postielke.

Zrazu jej v taške začal vibrovať telefón.

Neznáme číslo.

Zdvihla ho.

„Pani detektívka, načo sa mnou zaoberáte? Ja ovládam hru. A ty sa môžeš kedykoľvek stať jej súčasťou.“

Hovor sa ukončil.

Daniela ostala stáť ako zamrznutá. Telefón zvierala tak silno, až jej zbledli klíby.

Masker. Ako vie, že...

Cink.

Správa.

Z neznámeho čísla prišlo video. Klikla naň.

Dievča stálo v tmavej, ľadovej miestnosti na plachte z hry Twister. Keď sa rozsvietilo svetlo, zmätene sa rozhládala okolo seba. Mala na sebe len biele tielko, čierne nohavice a bola bosá. Líca mala mokré od slz a rozmazaného mejkapu. Triesla sa od zimy aj od strachu.

Pred sebou zbadala veľké koleso.

„Vitaj v mojej hre, Sarah,“ ozval sa hlas. „Pracovala si, no nič si si nevážila. Mala si viac peňazí než prezident a tvoja narcistická povaha ti zničila život. Teraz mi povedz – vážiš si svoj život? Zapamätaj si farby a stúpaj presne podľa nich. Za každú chybu sa na teba vyleje ľadová voda. Ukáž svoju zručnosť a presvedč ma, že si zaslúžiš žiť.“

Sarah sa roztriasla ešte viac.

„Červená.“

Stúpila na červené koliesko.

„Modrá.“

Presunula sa na modré.

„Fialová.“

Zamrzla. Na podložke nebola žiadna fialová. Miestnosť sa zrazu sfarbila načerveno a zo stropu sa spustil ľadový dážď. Dievča zúfalo kričalo.

Potom všetko ustalo.

„Zelená.“

Stúpila na zelené políčko.

„Červená, modrá.“

Jednou nohou sa postavila na červenú, druhou na modrú.

Nedarilo sa jej. Vždy, keď zaznela farba, ktorá na podložke nebola, spustila sa ďalšia sprška ľadovej vody. Hru nedokončila.

Daniela dopozerala video až do konca. Nechápala. Samotný vrah, ktorého hľadala polícia po celej krajine, jej poslal video svojej obete.

Musí zavolať políciu. Musí im ukázať, čo videla.

Ale čo ak si budú myslieť, že to spravila ona?

Oprela sa o stôl. Točila sa jej hlava, srdce bilo ako o život a ruky sa jej triasli. V hlave jej stále zneli vrahove slová. Po chvíli vstala, naliala si pohár vody a snažila sa upokojiť.

Zavolala sestre a poprosila ju, aby okamžite prišla.

Beatrice dorazila o pol hodiny. Daniela jej všetko vyrozprávala a ukázala jej video.

Obe sedeli v tichu. Premýšľali.

„Dani, toto je vážne. On si ťa vyhlíadol.“

„A čo mám robiť?“

„Musíme ísť na políciu. Povieš im všetko, čo sa stalo. Vidíš? Nemala si sa do toho tak miešať!“

Daniela len mlčky sedela a nechala sestru hovoriť.

„Dobre. Pôjdeme na políciu.“

Postavila sa a vzala do ruky telefón. Už sa naťahovala po kabáte, keď zazvonil ďalší mobil.

Tentoraz Beatricin.

Neznáme číslo.

Obe stuhli.

Beatrice hovor prijala.

Ticho.

„Dobrý deň, volám kvôli bicyklu z inzerátu. Je ešte dostupný?“ ozval sa ženský hlas.

Sestry si vydýchli.

Po telefonáte sa obliekli a vyrazili na policajnú stanicu, ktorá bola len pár ulíc od Danielinho bytu.

Policajtom ukázali hovory aj video. Muž si ho pozorne prezrel.

Masker. Sedelo to.

„Ďakujeme, slečny,“ povedal. „Ak vám to neprekáža, chvíľu tu počkajte. Pošleme to našim odborníkom, ktorí zistia, z akého čísla bolo video odoslané.“

Usmial sa a odišiel za roh.

Sestry čakali.

Prešli hodiny a policajti sa stále nevracali.

Beatrice vstala a pomaly vykročila smerom, kam odišiel.

„Bea, kam ideš? Musíš zostať tu!“ zvolala Daniela a rozbehla sa za ňou.

Za rohom bola tma. Potom sa objavil slabý záblesk svetla.



Vošli do kancelárie.

Beatrice stála nehybne pri stole.

„Bea?“

Daniela pristúpila bližšie a vtedy to uvidela. Policajt sedel na stole bez života. Pred sebou mal škatuľu s nápisom: „Otvor ma.“

„Bol tu. Vedel, že prídeme,“ zašepkala Beatrice roztraseným hlasom.

Daniela pomaly nadvihla veko.

Vo vnútri ležala zamrznutá odseknutá ruka a na nej papier s odkazom:

Mne neutečieš. Pod' si zahrať hru, Daniela.

Zrazu začal do miestnosti unikať plyn.

Sestry sa rozbehli ku dverám, no tie sa pred nimi zamkli. Beatrice sa ich snažila vylomiť, zatiaľ čo Daniela kašľala a dusila sa na podlahe.

O chvíľu obe stratili vedomie.

Tma.

Daniela sa pomaly preberala. Svetlá sa rozsvietili.

Rozhliadla sa okolo seba. Farebná miestnosť plná hračiek. Herňa.

„Daniela, vitaj v mojej hre...“ ozval sa hlas z reproduktorov. „Konečne prišiel čas, aby si si zahrala aj ty.“

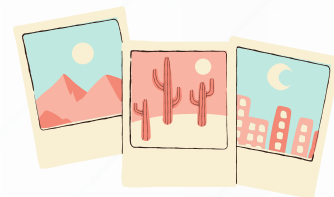
Daniela zdvihla pohľad.

„Hľadala si ma. Kvôli mne si zanedbala prácu aj rodinu. Chcela si ma zničiť. Teraz mi ukáž, ako veľmi si vážiš svoj život. Ukáž, ako veľmi miluješ svoju rodinu. Dokáž mi, že si zaslúžiš žiť...“

Nella Varačková, I.D



W TIPY NA LETNÉ VÝLETY PO SLOVENSKU



Chceš objaviť nové, krásne a zaujímavé miesta na Slovensku? Prinášame ti niekoľko tipov, kam môžeš počas leta vyraziť s kamarátmi a zažiť množstvo nezabudnuteľných chvíľ. Slovensko ponúka veľa miest, ktoré rozhodne stoja za návštevu.





1. TIP: SLNEČNÉ JAZERÁ PRI SENCI – VODA, RELAX A ZÁBAVA

Slnečné jazerá pri Senci patria medzi obľúbené miesta letnej rekreácie. Sú ideálne na kúpanie, bicyklovanie, plážový volejbal či pikniky s kamarátmi. Mladí ľudia si tu môžu užiť aj grilovanie alebo oddych pri vode. Vstup na celý deň stojí približne 6 až 10 eur a z Piešťan sa sem autom dostanete približne za 40 až 50 minút.

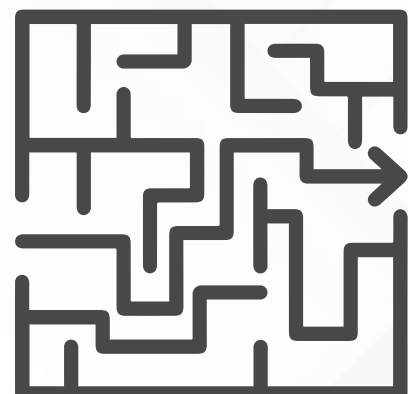
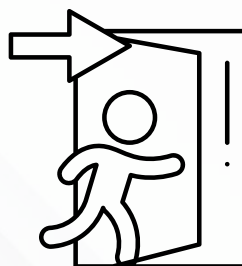
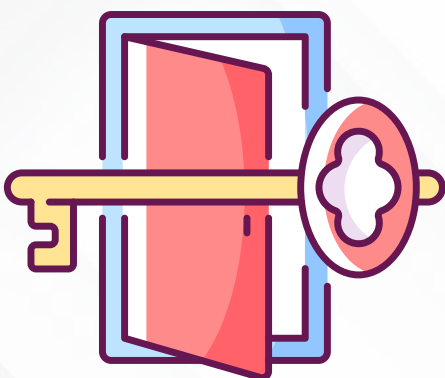




2. TIP: ESCAPE ROOMS – HÁDANKY, VÝZVY A TAJOMSTVÁ



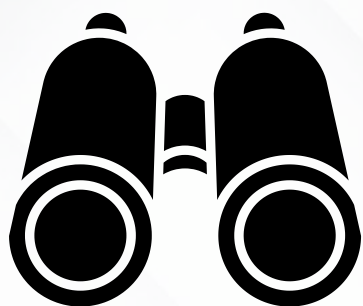
Ak máte radi logické hádanky a tímové výzvy, odporúčame navštíviť niektorú z escape rooms na západnom Slovensku. V Trnave, Nitre alebo Bratislave nájdete rôzne tematické miestnosti, v ktorých musíte vyriešiť úlohy a hádanky v časovom limite. Cena sa pohybuje približne od 10 do 15 eur na osobu za jednu hru, ktorá trvá približne hodinu. Escape rooms sú skvelým spôsobom, ako stráviť víkendový deň s kamarátmi a zažiť trochu napätia aj zábavy.





3. TIP: VYHLIADKOVÁ VEŽA V BOJNICIACH – PRÍRODA A TURISTIKA

V Bojniciach sa nachádza vyhladková veža, ktorá ponúka nádherný panoramatický výhľad na mesto, Bojnický zámok a okolitú prírodu. Veža je vysoká približne 30 metrov a vedie k nej príjemná lesná cesta z centra mesta. Vstup na vyhladkovú vežu je spoplatnený a stojí približne 8 až 12 eur na osobu, podľa aktuálneho cenníka a sezóny. Výlet je vhodný pre všetkých, ktorí majú radi turistiku, prírodu a pekné výhľady.





4. TIP: HOJDAČKA MOLPÍR PRI SMOLENICIACH

Hojdačka Molpír je drevená hojdačka umiestnená na hrebeni kopca s krásnym výhľadom na Malé Karpaty a okolitú krajinu. Výlet z centra Smoleníc trvá pešo približne 20 až 30 minút a cesta autom z Piešťan asi 40 minút. Je to ideálne miesto na fotografie, krátku turistiku a oddych s kamarátmi počas letných dní. Dúfame, že sa vám naše tipy na letné výlety páčili a našli ste medzi nimi inšpiráciu na vlastné dobrodružstvo. Či už si vyberiete relax pri vode, únikové hry, krásne výhľady alebo pohodu pri hojdačke Molpír, leto je ideálnym obdobím na objavovanie nových miest a zážitkov s kamarátmi. Tak si zbalte batoh, vezmite foťák a vyrazte objavovať krásy Slovenska naplno!





A je to tu!

Máme za sebou mesiace plné varenia, pečenia, miešania nápojov, obsluhovania, sprievodcovania, intenzívneho štúdia, niekedy aj poriadneho stresu, no zvládli sme to na jednotku.



Posledný zvonček odzvonil a náš Hotelák oficiálne otvára letnú sezónu.



Teraz je čas odložiť rondon, vypnúť kávovary a vymeniť školské lavice za pláž, festivaly alebo poriadny letný chill. Nech už vás čaká skvelá brigáda, prax v zahraničí alebo len čistý relax, užite si každú sekundu. Naberte novú inšpiráciu, objavte skvelé gastro zážitky a v septembri sa vráťte s plnou hlavou nových nápadov:

*Krásne prázdniny,
priatelia!*



*Vidíme sa v novom
školskom roku.*

